

בש"פ 6179/18 - אלירן לוגסי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 6179/18

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקש: אלירן לוגסי

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי
מרכז-לוד בתיק עמ"ת 35688-08-18 מיום
16.8.2018 שניתן על ידי כב' השופט אבי פורג

בשם המבקש: עו"ד אהוד בן-יהודה

החלטה

בקשת רשות ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופט א' פרג) בעמ"ת 35688-08-18 מיום 16.8.2018 בגדרה קיבל בית המשפט המחוזי את ערר המשיבה על החלטת בית משפט השלום בראשון לציון (כב' סגן הנשיאה ש' שטיין) במ"ת 3255-07-18 מיום 6.8.2018 והורה על מעצרו של המבקש עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

1. ביום 2.7.2018 הוגש נגד המבקש כתב אישום המחזיק 25 אישומים, המייחס לו עבירות של גניבה, זיוף מסמך בנסיבות מחמירות, שימוש במסמך מזויף, קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, אי ניהול פנקסי חשבונות, אי הודעה על תחילת התעסקות, איומים והטרדה מינית. על פי כתב האישום, במהלך השנים 2015-2018 ביצע המבקש,

עמוד 1

שנהג להמר באופן תדיר בסכומי עתק, עשרות עסקאות במרמה בהיקפים גבוהים תוך שימוש בזהות בדויה ובשיקים גנובים אותם זייף ותוך "ניצול" מערכות הפקדת השיקים בבנקים בישראל. המבקש נהג לרמות את קורבנותיו בשתי שיטות עיקריות: האחת, באמצעות פנייה לאנשים שפרסמו את רכבם למכירה. לאחר שהודיע המבקש כי הוא מעוניין לרכוש את הרכב והעביר למוכר שיקים ללא כיסוי, ביקש לבטל את העסקה וקיבל מהמוכר את הכסף בחזרה במזומן. השנייה, באמצעות יצירת מצג שווא בדוכני מפעל הפיס כאדם בעל אמצעים, וביצוע הימורים תמורת שיקים שהתגלו מאוחר יותר כחסרי כיסוי. על פי כתב האישום, במהלך התקופה הרלוונטית קיבל המבקש במרמה סכומי כסף בסך כולל של 3,534,500 ש"ח, עליהם לא דיווח כנדרש.

2. בד בבד עם הגשת כתב האישום ביקשה המשיבה לעצור את המבקש עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו לאור קיומן של ראיות לכאורה ועילות מעצר בדמות מסוכנות וחשש לשיבוש הליכי משפט ולהימלטות מפני הדין. בדיון שהתקיים ביום 5.7.2018 הסכים המבקש לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר וביקש כי יוכן תסקיר בעניינו. בית משפט השלום נענה לבקשתו, חרף התנגדות המשיבה, שטענה כי עסקין במקרה בהיקף חריג בו שום חלופת מעצר לא תסכון. בתסקיר המעצר שהוכן התייחס שירות המבחן אל עברו הפלילי של המבקש, הכולל בין היתר עבירות מרמה קודמות, וציין כי נגד המבקש תלויים ועומדים מספר תיקים נוספים בעבירות מרמה וכי מצבו הרפואי מורכב. שירות המבחן התרשם כי המבקש נעדר יכולת להיענות לגבולות חיצוניים ולוויסות עצמי וכי קיים סיכון שיבצע עבירות נוספות מתוך חלופת המעצר וכן סיכון לשיבוש הליכי משפט. על כן, העריך שירות המבחן כי הפיקוח שהוצע, על אף שכלל שבעה מפקחים, לא יוכל לצמצם את הסיכון להישנותה של התנהגות שולית, ונמנע מלהמליץ על שחרורו של המבקש לחלופה.

3. בדיון שהתקיים ביום 30.7.2018 הורה בית משפט השלום על הכנת תסקיר משלים לשם בחינת חלופת מעצר נוספת ולשם בחינת התאמתו של המבקש למעצר בפיקוח אלקטרוני. בתסקיר המשלים ציין שירות המבחן כי על אף התרשמותו החיובית מהמפקחים וכוונתם לסייע, יכולתם להשפיע על המבקש צפויה להיות מוגבלת מכיוון שהוא אינו בשל לקבלת סיוע טיפולי. עוד העריך שירות המבחן כי לאורך זמן המבקש יתקשה לעמוד בתנאים, וכי הפיקוח האלקטרוני אינו נותן מענה למוקדי הסיכון המגוונים בשחרורו של המבקש לחלופת מעצר, הן סביב התמכרות להימורים והן בכל הקשור לקשיי ויסות אחרים המאפיינים את התנהגותו לאורך השנים. על כן, ציין שירות המבחן כי אין בידו לתמוך בהעברתו של המבקש למעצר בפיקוח אלקטרוני.

4. לאחר קבלת התסקיר המשלים, ביום 6.8.2018 הורה בית משפט השלום "לא בלב קל" על מעצרו של המבקש בפיקוח אלקטרוני, בכפוף לתנאים ולקבלת אישורו של הממונה על הפיקוח האלקטרוני. בית המשפט עמד על כך כי חרף התרשמותו השלילית של שירות המבחן, מעיון מעמיק בתסקיר המשלים עולה כי שירות המבחן התרשם לחיוב מכל אחד מארבעת המפקחים המוצעים. בית המשפט הוסיף כי התרשם באופן בלתי אמצעי מאותם מפקחים ומנכונותם לקיים את מערכת הפיקוח המתחייבת, שעלולה להימשך חודשים רבים נוכח מורכבות התיק ורשימת העדים הארוכה בכתב האישום. מנגד, ציין בית משפט השלום כי שירות המבחן התרשם באופן שלילי מהתנהגותו המניפולטיבית של המבקש, שלא נרתע מסנקציות עונשיות קודמות שהוטלו עליו. לבסוף, בשקילת מכלול השיקולים קבע בית משפט השלום כי יש לאפשר את מעצרו של המבקש בפיקוח אלקטרוני.

5. המשיבה הגישה ערר על החלטה זו. בית המשפט המחוזי קיבל את הערר והורה על מעצרו של המבקש מאחורי סורג ובריש עד לתום ההליכים. בית המשפט ציין כי החלטתו של בית המשפט השלום לוקה בחסר במובן זה שלא התייחסה באופן מפורש לטעמים כבדי המשקל לסטייה מהמלצתו השלילית של שירות המבחן, וכי המסוכנות

בהתנהגות המיוחסת למבקש ברורה. צוין, כי אף שמעצר בפיקוח אלקטרוני נותן מענה סביר להישנות מעשי המרמה המתוארים בכתב האישום, לא ניתן לשלול את הסיכון כי המבקש ימשיך בביצוע מעשים הדומים לאלו המיוחסים לו באמצעות שיחות טלפון או מחשב בעת מעצר בפיקוח אלקטרוני. בית המשפט הוסיף כי לדיון בפניו התייצב רק מפקח אחד מתוך הארבעה, וכי חרף רצינותו של המפקח, אין להתעלם מתסקירי שירות המבחן לפיהם אפשרותם של המפקחים לצפות גורמי סיכון צפויה להיות חלקית ומוגבלת ביותר. לבסוף, קבע בית המשפט כי בנסיבות החמורות המתוארות בכתב האישום, בהתחשב במספרם הרב של הקורבנות ובהיקף טובות ההנאה שקיבל המבקש, אין בחלופת מעצר או במעצר בפיקוח אלקטרוני כדי לענות על רמת המסוכנות הנשקפת ממנו, וכי אין במקרה דנן טעמים כבדי משקל המצדיקים סטייה מהמלצת שירות המבחן.

6. מכאן הבקשה שלפניי. המבקש טוען כי טעה בית המשפט המחוזי שהורה על מעצרו עד לתום ההליכים, וזאת אף שקיבל את טענת ההגנה כי מעצר בפיקוח אלקטרוני יפחית את הסיכון לביצוע מעשי המרמה המתוארים בכתב האישום וכן את קביעותיו של בית משפט השלום באשר לאיכותם של המפקחים. לשיטת המבקש, בענייננו מתעוררת שאלה משפטית "הנוגעת למקרים בהם תסקיר שירות המבחן הינו חצוי באשר להתרשמותו מיכולתם של הערבים המוצעים וממסקנתו הסופית בנוגע להמלצתו לשחרור ממעצר אם לאו (כך במקור - ג'.ק)". המבקש הוסיף כי בעת מעצרו בשנת 2013 שוחרר למעצר בפיקוח אלקטרוני ולא לנרשמו לחובתו הפרות, וכי לא ניתן משקל מספיק למצבו הבריאותי ולשימוש התדיר שהוא עושה בבלון חמצן.

7. דין הבקשה להידחות. בקשת רשות לערור ניתנת רק במקרים חריגים בהם קיימת חשיבות משפטית או ציבורית, החורגת מעניינם הפרטי של הצדדים, או מקום בו קיימות נסיבות פרטניות המצדיקות זאת, כגון מניעת עוול קשה, פגיעה שאינה מידתית בזכויות הנאשם, או שגגה ברורה בהחלטת המעצר (בש"פ 4253/17 דבש נ' מדינת ישראל (18.6.2017); בש"פ 1811/18 ספי נ' מדינת ישראל (4.3.2018)). הבקשה שלפניי תחומה לעניינו הפרטי של המבקש בלבד, ואף אינה מעלה כל נסיבות חריגות המצדיקות היעדרות לבקשה ב"גלגול שלישי". די בכך לדחיית הבקשה.

8. למעלה מן הצורך אעיר כי אף שבית המשפט איננו כבול להמלצותיו של שירות המבחן, סטייה מהמלצה שלילית של שירות המבחן תעשה בהתקיים טעמים טובים וכבדי משקל (בש"פ 3253/10 מדינת ישראל נ' אזיב (3.5.2010); בש"פ 35/18 פלוני נ' מדינת ישראל (23.1.2018)). כפי שקבע בית המשפט קמא, טעמים כאלו אינם מתקיימים בענייננו. כמו שצינתי לא אחת בעבר, תנאי בסיסי ויסודי לשקילת שחרורו של עצור למעצר בפיקוח אלקטרוני או לחלופת מעצר הוא האמון בעצור עצמו, ולא במפקחיו, שיקיים את תנאי מעצרו או שחרורו (ראו, למשל, בש"פ 9984/17 היועץ המשפטי לממשלה נ' פלוני, בפסקה 12 (27.12.2017); בש"פ 1903/18 מרואני נ' מדינת ישראל, בפסקה 11 (10.4.2018)). בענייננו, ציין שירות המבחן באופן מפורש כי המבקש נעדר יכולת להיענות לגבולות חיצוניים, וכי על אף התרשמותו החיובית מהמפקחים, נוכח דפוסי החשיבה וההתנהגות המניפולטיביים של המבקש, יכולתם של המפקחים להשפיע עליו תהיה מוגבלת ביותר. בהתייחסו לכך, ולמסוכנות הנשקפת מהמעשים המיוחסים למבקש, קבע בית המשפט המחוזי כי לא ניתן לשלול את הסיכון כי המשיב ימשיך בביצוע מעשים דומים באמצעות הטלפון או המחשב. על כן, נמצא כי מעצר בפיקוח אלקטרוני לא יאיין את הסיכון הנשקף מהמבקש. בנסיבות אלו, בהן לא ניתן ליתן אמון בסיסי במבקש כי יעמוד בתנאי מעצר בפיקוח אלקטרוני, אין כל עילה להתערבות בהחלטתו של בית המשפט המחוזי.

הבקשה נדחת.

ניתנה היום, י"ז באלול התשע"ח (28.8.2018).

ש ו פ ט
